

1.

Elfie

En lille afskeds-sang til publikum.

Av Tore Nysæther. ©

Ulf Pilgaard:

Det går rygter om at dette bliver min sidste sæson. Altså her. På Bakken. Og det har jo blevet nogle. Sæsoner altså. Så kan man jo spørge sig: Hvorfor? Hvorfor så mange år på scenen. Og det er jo ikke så nemt at svare på. Men det har noget med publikum at gøre, tror jeg. Med jer.

Må ske det er en slags forelskelse. Som varer. Alle husker jo den første.

Den første sommerforelskelsen, ikke? (Til en i salen som du kommer tilbage til i monologen så det bliver en dialog). Husker du den? Du gør? Den som ligger og gløder i det inderste mørke og som ikke en gang din kone ved av?

Det er nok det sidste man glemmer det, tror jeg. Ja, ikke sandt? Når man ligger der og det meste er hvasket ud...og den eneste tanken man har igen er: Var dette min kærlighed? Var dette min frie vilje? Parret med den lille uro over at man snart må ske vil få vide svaret.

Da er den der,

Helt pludselig:

(Forspillet begynder. Klanger. Uden at røbe melodien)

Kløingen.

fra badebukserne - - - barndommens badebuksersom var av uld den gangen..... som man havde arvet efter sin far, som en

eller anden fjern farmor havde strikket og som havde hængt på en spiger i et skab på hytten genom en lang kold vinter... og du ser skovstien.. du er tilbage på skovstien.....der solstrålerne ble silet mellem eikebladene og traf skovbunden i skælvende flækker av smaragdgrønt og guld.....den første ordentlige sommeren.....insektsommeren.....myggestikkene... kanskje du var på vej op til hytten for å tisse.....for du ville jo ikke tisse i vandet.

Ingen gjorde det den gang da du var lille...uanset hvor tissetrængt en måtte være.... Men nu....(til publikummeren) Ja ikke sandt....du gør.....

Og når du er kommet halvvejs mellem stranden og hytten.... midt inde i skoven og blæren sprænger slik at du må småløbe - men ikke for fort for da kan det også gå galt - når du er halvvejs fremme til den store lettelse. Ude-doens (det lille hus') nirvana.... med ugebladene og gamle aviser og ...Urd og Alt for Damerne og en hel årgang av Det Bedste (Reader's Digest)..... Kanske det er bedstefars hus som lå på en ø og som var dit sommerparadis..... men da du altså er kommet halvejs henne på dine tynde, solbrændte ben...lægger og knæer fulde av skrubsår og myggestik.....

da.....

står hun der.

- (til han i salen): er du med?...
Kan du holde dig?

midt foran dig på stien står hun.

Nabopigen. Elvira..... Eller Elfie, som hun ble kaldt.

.... Ræt foran dig.....

datteren til bonden på nabogaarden....de som boede der fast.....

Elfie.....som havde sit eget lille lam.....som hed Githe..... eller

*var det Bodil(Her må du finde to navn på artister som var
poplære i Danmark i 1950)..... Og selv om du var allergisk
ble du med hende hver eneste dag den hele sommer.....hele den
lange sommer.....for å klappe (stryge, kæle med) det lammet,
selv om øjnene randt og halsen hovnet op.....og I klappet og
klappet det samme lammet.....og i blandt kom din hånd bort i
hendes.....små, elektriske stød, ikke sandt? Du er med
fremdeles? Små gnister som aldrig helt forsvinder. Som lagret
sig i nervebanerne for altid. Det er bare å lukke øjnene så er
hun der..... ligger og gløder. Hele, hele tiden.*

***Over i Alfie uden ophold, bare glider ind i slik Iglesias gør
her: <https://www.youtube.com/watch?v=oz6N7y4Tp1g>***

Sommeren med dig, Elfie,
den vil aldrig gli' over i høst.
Den var lys og fin, luften var som lin, Elfie *)
Selv i dag er den stadig en trøst
Ja, selv i dag ser jeg dig
der...
du...
stråler i mod mig, Elfie
i dit blik og dit smil svæver jeg.
hjerter slår og slår, tiden står og står, Elfie
og sommeren, ja, den blomstrer rundt dig.
Det suser i mit blod når jeg tænker på dig, Elfie.
Selv etter så mange år
så er det noget eller nogen, barnetroen,
på at kærlighed, Elfie,
at uden den er allting dødt, Elfie,
Men gennem den ble allting født,
Så tak da, Elfie.
Du som kom der på stien mod mig
den sommeren. Som var dig.
Elfie.... Elfie.

Den var til jer. Tak skal I ha.

Her er den versjonen som har inspireret mig.

<https://www.youtube.com/watch?v=rKt4IWKy1mU>

2.

GROVT SPROG

(Fornemt med alderens finstemte sordin)

© Tore Nysæther

Denne sang synges av en ældre, let dement herre, med en spinkel, men klokkeklar gammelmandsrøst. En lille dråbe på nesetippen funkler som en diamant mens han leder ordene frem fra hukommelsens rodeloft, og får derved en småt introvert attitude. Samtidig aner vi at han virkelig lider (suffers) på grund af samtidens sproglige, og dermed også emotionelle/moralske, forfald. En forfinet gentleman, som med mild fortvivelse reflekterer over den vulgære plumphed (buttetheden) i tiden. Denne ømhed er vigtig som kontrast til de relativt rå (grove) beskeder på enden av hvert vers. Det indre silketørklæde vajer fremdeles bak ribbenene, men ungdommens friske brise har løjet. Dog ikke helt. Det er bevægelse i vimplen.

Melodien må være smægtende, lidt bluesagtig gerne.

Parlerer sig gerne ind i sangen.

Sproget bli'r forsimplet, ikke? Man bli'r næsten gal.

Vi lever i en sproglig jammerdal.

Nu vrimler det av kønsord, vulgarismer og av slang.

I *min* tid var det blusel, det var vers, det var refrain,
Det var sang og serenader, hvis man traf en pigelil,
så var det takt og det var rødme, det var sødme nedentil,
Man gik længselsfuld rundt grøden, hvis De skønner hvor jeg
vil.

Nu er det: Dav'sen, (hejsa, howdi) baby! og så bums i seng.

Ref.:

Ak ja, den gang tog det tid at score mål.
Det var en tid for takt og tone, derfor skål!
for alle omveje i sproget som gør målet mere værd.
Som gir dagen mere dybde, som gir livet mere snert.
Livet er trods alt lit mer' end kun å slippe ud en fjert.
Det kræver tid og sprog at skabe noget kært.
jeg kan'ke meget, men det har jeg hvert fald lært.

2.

Ta' no' så såre enkelt, venner, som å træde a'
på naturens vegne, som vi gerne sa'.
Eller unnskyld kære frøken, jeg må bare bytte plads,
Jeg skal kalibrere trykket, skifte sprit på mit kompas,
ryste duggen av fiolen, eller blomsten, ud å ta'
ham i hånden, han som stråler ved vært håndtryk, eller ja:
Smide vandet av kartoflerne. Det var jo det man sa.
Nå er det davsens, du, jeg må en tur på das.

Alternativt til 2.

Ta' no' så såre enkelt, venner, som å træde a'
på naturens vegne, som vi gerne sa'.
Eller unnskyld kære frøken, jeg må nisse bitte gran,
Jeg skal kalibrere trykket, jeg må ud å skifte vand,
ryste duggen av fiolen, eller blomsten, ud å ta'
ham i hånden, han som stråler ved vært håndtryk, eller ja:
Smide vandet av kartoflerne. Det var jo det man sa.
Nå er det: Flytt dig, jeg skal vride min banan.

Eller endnu værre: Flydt dig! Jeg må strø.
Jeg skal rygge ug en neger, lufte brød',
Jeg skal skide! Og i Bergen: eg skal trykke ud en glont.
Jeg skal bare strube jøden, vri' bananen, mastodont-
en min skal krympes. Laksen siles, ud å søl,
ryste stamtre', tømme tanken, gøre plads til mere øl!?!?!
Det er så upoetisk at de gør rent ondt!!!!.

Ref.:

Ak, men den gang tog det tid å score mål.
Det var en tid for takt og tone, derfor skål
for alle omveje i livet som gør målet mere værd.
Som gir dagen mere dybde, som gir sproget mere snert.
Livet er trods alt lidt mere end å slippe ud en fjert.
Jeg kan'ke meget, men det har jeg hvert fald lært.

Også kønslivet, jeg kommer det i hu.
Ganske vagt, sandt nok, det slumrer jo, det nu.
Men jeg ha'de diskretesse, der jeg satte ud min båd,
eller førte min gondol op kanal grande, blomsten gråd.
Der jeg rytmisk gled mod sukkene sin bro.
Eller unnskyld, frøken, hvad med te for to?
Nu er det av med buksen, Betsy, jeg er kåd.
(Alt.: Nu er det: frem med fissen, Frida, jeg er kåd.)

Men vi var jo aldrig voved' den gang, hvad?
Brugte aldrig ordet kåd, men stundom: glad.
Det hed venligt sindet, lystig stemt, i højden: amourøs,
Jeg tog kvinden som en vakkert smykke, ikke som en tøs,
Jeg var festlig stillet nedentil og hjerter slog i takt,
Vi var ridderlige, næsten puritanske, vil jeg sagt.
Nu skal det bolles, knaldes, kneppes, klås og kløs.

Og det var knapper og korsetter, vejen lang,
Væggen høj og stigen kort og stien trang.
Der vi sneg os frem i skumringen så famlende på tå
Det var ømme ord som rosenknop og lotusblomst, men nå:
"Nå skal bollehullet kende bruset i fra store stå."
Og så er det til å snavse, til å krafse, klø og klå.
Man ligger ikke engang *med*, man puler *på*.

Ref.:

Men ak ja, dengang tog det tid å score mål.
Det var en tid for takt og tone, derfor skål
for alle omveje i sproget som gør målet mere værd.
Som gir livet mere dybde, som gir dagen mere snert.
Livet er trods alt lit mere end å slippe ud en fjert.
Jeg kan'ke meget, men det har jeg altså lært.

3.

Vemod ved Vesterhavet.

Av Tore Nysæther.©

**En ældre herre med (indre?) stråhat, i et rosa aftenlys,
sitter på en balkongkafe eller en lille
terrasserestaurant, ud mod havet. En tom wienerstol
ved hans side, et lille rundt smedejernsbordbord, en
karaffel og to glas. Måske en lille palme? Han kæmper
med sin store sorg. En sorg han ikke kommer over, men
som han måske kommer igennem.**

**Det må være en rolig, dvælende, eftertænksom melodi.
Men det får deres komponist ev. finde ud av. (Jeg har
også en komponist som kan hjælpe mig, men
foretrækker at I bruger deres egen.)**

1.

I kvæld går solen ned i Vesterhavet
og farver hele Jammerbugten rød.
En vemodsmunter vind
stryger lige ind
og låner dine kind en høstlig glød. (*Ser på den tomme stol*).

2.

Nu fejrer jeg vår bryllupsdag alene
Det har jeg gjort i ganske mange år
Jeg sidder bare såd'n
Og kæler med din hånd
Mens aftenvinden pusler i dit hår.

Ref.:

Så, hvorfor ikke bare ha det bra
Og ta' et lille glas og hip hurra? (*Går fræm på scenen*).
Et ungt, forelsket par leger på stranden
Og alt de ser er havet og hinanden
Og solen som berører himmelranden
Og aftenlyset hænger ved – endda.

(Et lille mellemspil, som han sætter sig i slutningen av).

3.

Jeg ved at du for længst har rejst i fra mig,
at jeg går sidste stykket uden dig.
Men akkurat i kvæld
Er du her alligevel
Du sidder her og smiler, tæt ved mig.

4.

Det var så meget som jeg skulle sagt dig.
Om dig. Om mig. Om våres giftermål.
Men brat var alt forbi
Det kom så pludselig.
Ja, ja, min kære elskede. Så. Skål!

Ref.:

Ja, hvorfor ikke bare ha det bra.
Og ta' et lille glas og hip hurra?
Ser du dem: De kysser, der på stranden.
Og alt de har er havet og hinanden
Og solen som berører himmelranden
Og aftenlyset hænger ved – endda.

5.

Men dagene er blevet alt for lange
Og sangen mangler ligesom et kor.
Og sengen er for stor.
Og alle mine ord
Har få't en mørk fremmed klang av jord.

Alt:

Men dagene er blevet alt for lange
Og sangen mangler ligesom refrain.
Og alle mine ord
Har fået en klang av jord
Og den er blevet alt for stor – vår seng.

Du sidder der å tindrer på - en stjerne.
Og himmelvinder hvisker mod din kind.
Jeg taler ved mig selv
Fra morgen og til kvæld.
Der fløj du vidst. Farvel. Nu går jeg ind.

(Går et par skridt bakover. Men snur sig og kæmper frem det sidste refrain).

Men hvorfor ikke bare ha det bra
og ta' et lille glas og hip hurra?
Nu er der blevet ganske tomt på stranden.
Og alt jeg ser er mine spor i sanden
Og solen er gå't ned bak himmelranden.
Men aftenlyset hænger ved ----- endda

Alt: Og natten faller over migUha!!!!.

Den sidste linje må han lege med for å holde motet oppe, men vi må se at det er en hård kamp, hvis ikke går det ikke.

Ellers er dette alternativt lidt for spøg, men i blandt kan en spøg leveres slik at alvoret bliver endda mere gribende. Jeg er altså usikker på om den røde linke er et mulig alternativ, men den kan måske prøves? Hvis ikke er det fint som det står: Men aftenlyset hænger ved ----- endda.

4.

Her kommer en lille kommentar til fjorårets valg da Løkke friede til Mette Frederiksen. Den er vel en smule datert, men kanskje det kunne finnes en sammenheng å sette den ind i. Måske det sker noget i løbet av våren som aktualiserer den på noget vis? Jeg har også laget en melodi til denne som jeg kan sende dere, eller nynne inn på telefonen.

Et lille frieri.

Tore Nysæther©.

Kor:

HVOR ER DOG DANMARK DEJLIG

HER ER INTET ABSOLUT

Noget er forbudt og noget meget strengt forbudt,

Men altid er er lig' som underfundigt føjet til

Selvfølgelig unntagen om man meget gerne vil.

1. vers

Jovist, jeg ved at det er et citat,

Et gruk, ja lige frem et plagiat,

Man må dog kunne se det lit fra oven?

En lille Løkkemeter over loven?

(en Løkkemeter over åndsværksloven.)

2.

En lø(y)kkens Pami-julefis er jeg

Nu skal du få en julegris av mig:

Jeg er jo liberal og lidt omtrentlig,

og hvorfor må man være så pertentlig?

Når småpartier truer med sin smålige foragt

Må vi stå sammen, Mette, om å bjerge vores magt..

Kor:

HVOR ER DOG DANMARK DEJLIG

HER ER INTET ABSOLUT

Noget er forbudt og noget meget strengt forbudt,

Men altid er der lig' som underfundigt føjet til

Selvfølgelig unntagen om man meget gerne vil.

3. vers.

Så la os sammenføje S og V

S V. Det bliver Sande Venner, det!!!

Der har du mit Columbi-æg, min santen.

Jeg har jo altid liget mig bedst på kanten.

Et liv på toppen skal jo koste lidt.

Og politiske principper er no' skidt.

For livet er en stepdans på neuroser

i mellem Løkki lips og Løkkeposer.

Når småpartier glimter med sin smålige foragt

Må vi stå sammen, Mette, for å bjerge vores magt..

Stæpdanser som en katt. Må gjerne se ut som en katt:

Synger:

Hvor er dog Danmark dejligt

Her er intet absolut

Noget er forbudt og noget meget strengt forbudt,

Men altid er er lig' som underfundigt føjet til:

Selvfølgelig unntagen om man meget gerne vil.

3. vers:

Vi Heiner om vår magt, vår position.

Vi to kan bli en stærk koalition.

Og om der skulle komme nogle stormer,

så rider vi dem av med små reformer,

Med liberal reform og en ny giv,

vil du, som mig og katten, få ni liv,

Og vil du ikke ha mig, ja da sier jeg: Hvad fa'n?

Vil neste valg så vil jeg fri til Rasmus Paludan!!!

Siste kor:

Hvor er dog Danmark dejligt

Her er intet absolut

Noget er forbudt og noget meget strengt forbudt,

Men altid er er lig' som underfundigt føjet til:

Selvfølgelig unntagen om man meget gerne vil.

Scenen og livet.

**Til Lisbeth Dahl og Ulf Pilgaard.
Tore Nysæther©**

(Mel.:

As Time goes by.)

*(Om lyset kunne bygge en illusion i tre trind som antydet
under, ville det vær fint)*

*PROLOG (lyset krymper om dem, samler sig langsomt om dem
så de står ganske tæt i en spot når de begynder å synge):*

UP:

Det går jo så mange historier om store film og scenepar.

LD:

Taylor og Burton.

UP:

Newman og Woodward.

*LD:
Bogart og Bacall.*

*UP:
Olivier og Plowrihght.*

.

Men disse fik hverandre jo og så uden for scenen

*LD:
I hvert fald for et par akter.*

*UP:
Men så har vi alle dem som ikke fik hverandre. Altså udenfor
scenen. Selv om de fik hinanden på teatret, eller i filmen.*

*LD:
I illusionen, kan man vel si.*

*UP:
JA kan man egentlig det?
Som for eksempel?*

LD:

Ja.....

*UP:
Hepburn og Tracy.*

*LD:
Jo....men.....*

*UP:
Ja?*

LD:
Nei, det var bare....

UP:
Hvad?

LD:
Nei.....

Han:
Jeg husker en entre,
det var, nå skal vi se
så mange år er gået

Henne:
og Romeo sit hår er gråt. men gud! så flott!

Han:
Balkongen der du stod og strålede og lo
mod mig, din Romeo.
(1. Her vokser balkongen frem. Bilde)

Begge:
og på Veronas himmel stod en måneglo.

(2. Trinn .månen kommer på under sidste linje)

Henne:
Jeg var knapt atten.

Han:
Jeg var tjuetre

Henne:
Du skjalv av nerver

Han:

Så du husker det
Begge:
Vi led os igennem
en blussende succes
og så gled tæppet ned.

et stykke er så kort
vi ruslet hver til vårt.

Han:
en rose,
Henne:
en applaus.
Jeg sovnet ikke. Neste dag
så var du tavs.

Begge:
Vår første lille dans
bak masker, måneglans

Henne:
som lysmanden slo på.

Han:
Med samme knappen slo han av
det lyset og.

(Under dette kan noe karnevalistisk blande sig med månen og balkongen)

Henne:
Så ble det Hamlet

Han:
så du husker det?

Henne:
du var Ofelia

Han:
uskyldsren, som sne.

Begge:
Vi skjalv led igennem en blussende succes

og så gik tæppet ned

Og publikum gik hjem
vi skulde gjort som dem,
men havnet på kafe.
Der sat vi helt til glassets glo var glødet ned.
Vi sa' vidst ikke stort
en bar-kvæld går så fort.
Og vad skulle vi si?
Jeg tænkte vel som dig: to be,-
or not to be.

Henne:

Så ble jegeldre.

Han:

Jeg ble trettitre.

Henne:

Trold skulle tæmmes.

Han:

Jeg sku' tæme det.

Begge:

vi stred os igennem en brakende succes
og så gled tæppet ned.

På scenen: altid os,
vi elsket og vi slos,
så bukket vi til dem
som lånte lidt passion av os.
Så gik vi hjem.

(går to skritt til hver sin side. Fra hverandre)

Han:

Jeg drømte vel i blandt....
men alt er tøv og tant

Begge:

vi sier ikke mer
Henne:
I livet vil nok Solveig sovne uten Peer.

(Går mot hverandre på siste vers)

Henne:
Nå er vi gamle
Han:
jeg er vel så det
Begge:
fomle og famle
håret er som sne
noget er fiasko, noget er succes
og brat.....

(Musikken opphører. Lille pause inden de danser sig videre).

..... går tæppet ned.

*(Ulf P bukker for henne.
Musikken fortsætter – men i en mere staccato arrangering, de
danser ud på en smule stive ben (elegant, dog) mens lyset
langsomt svinder.)*

EMOTIONS-AKTIVIST. SEKS NYE ORD:

*Denne er tænkt til Pihlgaard, men som kvinde. Inspireret
av hans Margrethe-parodier, men denne dame har intet
med Margrethe at bestille.*

©Tore Nysæther.

**En meget følsom kvinde synger denne. Dragnummer
m.a.o.**

1.

Det er så lidt med følelser.
Det lyder vel banalt,
Men alt er meget værre nå en før.
Og krenkende. Og hadefult.
Og vanskeligst av alt
det er å være **hudløshedsposør**.

2.

Og næsten ingen går i tog
Går bare rundt sig selv
Og det syns jeg er kedeligt og trist.
Det sidder jeg og græder for
fra morgen og til kvæld
Det er å være **emo-aktivist**.

Ref:

Men ingen respekterer mine tårer,
Man råber på substans og facts og tal.
Nej, kan vi ikke føle kun?
Og skåle lidt og søle kun?
Det foretrækker jeg – i alle fald.

3.

Det er så mange slemme folk
som ikke er som jeg,
selv om vi altså bor i samme land.
De tænker bare på selv
og slet ikke på mig.
Det smerter for en **sårbarhedstyrann**

4

Jeg drikker Cava og Chablis.
til jeg bli'r blid og glad.
Det varmer, det er både sandt og vist.
Og om du bare gør som mig
vil alle få det godt
Med hilsen fra en **trøstemoralist**.

Ref:

For ingen respekterer mine tårer,
De råber på substans og facts og tal.
Nej, kan vi ikke føle lit
Og skåle lit og søle lit.
Det foretrækker jeg – i alle fald.

5:

For den er bedst som føler mest
og snakker om moral
og gavmildhed, og klap og klem og kos.
Og den vi gir vår stemme til
må gerne være gal,
så længe hun er **vemodsvirtuos**.

6.

Så stem på mig som elsker dig
som elsker mig igen.
Vi trænger ingen tænksom realist.

Vi trenger en med følelser,
Et kæledyr, en ven.
Vi trenger mig! EN **emotionsartist**.

Ref.:
Så se mig, kom å stem på mine tårer.
Hvorfor så kald og klog og rationel?
Nej, kom å la os føle kun
Og skåle kun og søle kun,
Det går jo lukt ad undas –ligevel.

**Pingvingavotte.
(Sang og dansenummer).
Aktuell når USA skal kjøpe Grønland.**

Av Tore Nysæther.©

Jeg har skrevet **to** vers over "Ascott-gavottens" første vers fra **My fair lady**. **Altså: Første vers kommer to ganger, men med forskjellig tekst, i motsetning til originalen der det bare kommer en gang.**

Ellers følger den originalen, men er noe utvidet, dette kan jeg forklare.

Det er en koreografisk utfordring her. Elegant, men samtidig ganske lite appetitelig (udelikat) med all denne gulpingen og sugingen og slafsingen osv. som disse elegante dyrene

holder på med. Det er bl.a. i denne motsetningen humoren skal ligge. Noe for koreografen.

Denne har et han perspektiv, dvs. hun ser det som skjer med mannen, før hun selv må ut å fange mat.

Det kan godt være **han** i stedet for **jeg**.

Det er alternativ to under.

Men jeg liker best denne delingen som er i alternativ nummer 2.

Alternativ 1:

Mannen:

1.
Jeg står rett og slett og nipper litt til pingvinglasset, og tripper litt. Konverserer, nikker og spaserer, strunk som en grosserer. Vipper litt.

(noen fine bevegelser her.)

2.
(Musikalsk gjentas altså første vers, selv om dette avviker fra originalen.)

Holder takt og tone. Holder tyst
i sjakett og stivet skjortebryst
Holder skansen, stilen, elegansen,
Men jeg trækker dansen
får jeg lyst.

Konen, mens han svømmer/danser:

Og da legger han på svøm
Og vrir og vrikker kroppen på jakt etter krill
Ja, han svømmer fritt imens han drømmer
om den som han skal skjenke krillen til.

Begge:

Svanser
Springer
Danser
Swinger

Han:

Konen
lokker
Mens jeg suser rundt blant rokker.

smiler for meg selv.
for når det blir kveld
Glider jeg mot henne som er mål for mine sprell

Hun:

Jeg er så spent. (DINGDONG.)

Han:

Men først må jeg altså ryste litt.
Få vekk vann fra skjortebrystet mitt.
Lokketonen vekker så pasjonen
Hva om jeg og konen
kyste litt?

Begge:

Og så står vi nebb mot nebb
mens kulden farger himmelen
lys turkis
maven velter
rundt imens vi smelter
Der vi blir til ild blant snø og is.

Annenhver:

Gulper.
Suger.
Verper.
Og ruger.

Begge:

Klemmer.
Koser.
Snøkrystaller
Og isroser.

Konen:

Men i neste vers
Så må **jeg** til pers
Ut å fange krill i mellom sild og måkebærsj.

Jeg kommer snart. (Ding Dong)

Og mens han, den lille lugingen
Konsentrerer seg om rugingen
Må jeg stupe
Ut og fylle strupe-
n opp, så han kan starte sugingen,

Begge:

Og så står vi der og gulper litt,
Mens vi slafser, suger, skvulper litt.
Hjerter gynger,
Alle kjertler synger
Mens vi skvulper, pulper, knulper litt.

Veldig romantisk. Temposkift. Lysskift. Natt på isflaket.:

Ja vi står der dun mot dun
mens kulden farger himmelen
lys turkis
Hjerter velter
rundt imens vi smelter
Der vi blir til ild blant snø og is.

-THE END-

Alternativ 2 i 3.person:

Pingvingavotte.

Av Tore Nysæther.©

1.

Jeg står rett og slett og nipper litt
til pingvinglasset, og tripper litt.
Konverserer, nikker og spaserer,
strunk som en grosserer.
Vipper litt.

2.

Holder takt og tone. Holder tyst
i sjakett og stivet skjortebryst
Holder skansen, stilen, elegansen,
Men jeg trækker dansen
får jeg lyst.

Og da legger jeg på svøm
Og vrir og vrikker kroppen på jakt etter sild
Ja, jeg svømmer fritt imens jeg drømmer
om en som jeg kan skjenke silden til.

Svanser
Springer
Danser
Swinger

Kvinner
lokker
Mens jeg suser rundt blant rokker

Smiler for meg selv.
for når det blir kveld
Glider jeg mot deg, du er jo målet for mitt sprell

Jeg er så spent. (DINGDONG.)

Men først må jeg altså ryste litt.
Få vekk vann fra skjortebrystet mitt.
Lokketonen vekker så pasjonen
Hva om jeg og konen
kyste litt?

Og så står vi nebb mot nebb
mens kulden farger himmelen
lys turkis
Hjerter velter
rundt imens vi smelter
Der vi blir til ild blant snø og is.

Gulper.
Suger.
Verper.
Og ruger.

Klemmer.
Koser.
Snøkrystaller
Og isroser.

Men i neste vers
Så må *hun* til pers
Ut å fange krill i mellom sild og måkebers.

Jeg kommer snart. (Ding Dong)

Og mens jeg, den lille lugingen
Konsentrerer meg om rugingen
Må hun stupe
Ut og fylle strupe-
n opp, så han jeg starte sugingen,

Og så står vi der og gulper litt,
Mens vi slafser, suger, skvulper litt.
Hjerter gynger,
Alle kjertler synger
Mens vi skvulper, pulper, knulper litt.

Ja vi står der dun mot dun
mens kulden farger himmelen
lys turkis
Hjerter velter
rundt imens vi smelter
Der vi blir til ild blant snø og is.

